

num. 67. Villalob. *Erar. commun. opin. lit. R. n. 2.* Tiraquel. *de retract. lignag. §. 1. gloss. 10. num. 89.* Barbosa *collectan. cap. Quam sit, num. 11. de elect. in 6.* & cum jam præterierit terminus à Prælo concessus, cessat facultas ratificandi, & ita sentire videtur D. Covar. quem pro hac parte laudavit Barbosa n. 12.

21 Attamen nostri Præsulis mente sedulo perpensa, oppositum est tenendum, quia cum doceat, post diem à Prælo statutam acceptationi, provifum acceptationem acquirere Beneficium, nisi alteri sit jam collatum, inficiari nequit, quin & valeat acceptationem nomine suo factam ratam habere; toties enim ratificatio subsistit, quoties actus, qui ratus habetur, geri posset. Salgad. *de retent. Bullar. part. 2. cap. 17. num. 52. vers. Et quod ratificatio*, Fachin. *controvers. lib. 8. cap. 61. vers. Fundamentum est. Trentacinq. variar. lib. 2. tit. de procurat. resol. 9. num. 6.* Igitur qui acceptare potest, ratificare non prohibetur, ut locus retractioni sit.

22 Non refragatur præmissum pro adversa parte fundamentum, aliud enim est assignari terminum à jure, vel ab homine, ut post illum jus alicui competens excludatur, ut in appellatione, confirmatione canonice electionis, petitione bonorum possessionis, ac similibus; & aliud tempus adicere, ut celerius actus expediatur, vel ob alium finem absque exclusione juris alterius. Priore casu verum est post lapsum diei definiti expirare facultatem ratificandi, quia jam actus ratificandus geri non potest, nec tempus prorogatur per eum, qui mandato legitimo caret. Unde cui agere principaliter non licet, nec ratificare licebit.

23 Posteriore casu, cum scilicet Prælati certam præfinit diem ad acceptandum, non intendit excludere provifum, sed ad eum acceptandum citius astringit, ac præterea facultatem sibi parat, elapso termino, conferendi alteri idem beneficium, sicut jam prædixi: & dum collator suo jure non utitur, primò provifus sicut acceptare, ita & ratificare acceptationem potest; sed qui repudiavit, potest penitere, re integra, & acceptare. Barbosa *in d. cap. Si tibi absenti, n. 16.*

Ad Num. 6.

24 In Beneficiis qui prior est titulo, potior est jure, nec possessio attenditur ad prælationem, prout adnotavi *sup. lib. 2. cap. 19. num. 20.* Sed si de prioritate tituli non constet, melior est conditio possidentis, etsi hic ab Ordinario, & alter à Pontifice impetraverit, *cap. Si à Sede 31. de præbend. in 6.* ubi Barbosa *collect. num. 1. & 4.* qui plures congerit.

Ibi: Quod si habens collationem.

25 De Beneficiario administrante ante captam possessionem, vide quæ præmissimus *sup. num. 2. in fin.* In his Indiarum provinciis stipendia, quæ ex regio patrimonio percipiunt Beneficarii curam animarum habentes, non aliter exsolvantur nisi de capta possessione consiterit, ut cavetur regio rescripto apud D. Fraff. *de reg. patronat. Indiar. cap. 87. num. 3.*

Ibi: Eriam habentes canonicum titulum.

26 Is qui jus in Beneficio legitime obtinuit, sub

pœna illius amittendi prohibetur propria autoritate, ac vi actualem capere possessionem. Lessius *de just. & jure, lib. 2. cap. 34. num. 187. vers. Decimoquarto*, Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. num. 58. Farinac. in praxi, q. 175. n. 64.* Pontan. *de spol. lib. 1. cap. 9. à num. 91.* Garcia *part. 11. cap. 10. §. 3. à princ. & alii apud Barbof. collect. cap. Eum qui, num. 3. de præbend. in 6.* Ut autem præfata incuratur pœna, debet violentia intervenire in eum qui est in possessione, nec sat erit propria autoritate ingredi possessionem, ut tenet Rebuff. *de pacif. possess. n. 286.* quem refert, ac sequitur Garcia *num. 212.* qui *num. 215.* docet, habentem jus ad beneficium, ut habet præsentatus, electus, illud amittere si capiat possessionem, aut se ingerat administrationi, quanquam vim non adhibeat. Pœnam dicti capitis *Eum qui*, non incurrit occupans violentè aliquod prædium beneficium, in quo jus habet. Barbosa cum aliis *ibi, num. 4.*

Ibi: Est tamen necessaria.

Ei qui Beneficio Ecclesiastico, violentè spoliatur, competit interdictum *Unde vi.* Rebuff. *in Praxi Benefic. tit. de rescript. ad Benefic. vac. n. 9.* quod verum habet post captam possessionem, alioquin etsi titulum obtinuerit Beneficiarius, & administret, eo remedio uti non valebit, ut docet D. Covar. *hic*; non enim in Beneficiis per actus administrationis acquiruntur possessiones, sed opus est superioris autoritate. Rebuff. *ubi proxime, lib. 1. cap. 19. de requis. in lit. collat. num. 22.* Barbosa *ubi nuper, num. 3. in fin.* Hoc autem interdictum non datur, nisi civiliter, aut naturaliter possidentibus; *l. 1. §. Hoc interdictum, & §. Desicatur, de vi & vi arm.* Pichard. *in §. Recuperanda num. 6. Inst. de interd. Donell. lib. 1. cap. 31.* Anton. Gom. *in l. 45. Tauri, n. 181.*

Verf. Secunda igitur.

Quæstionis est, an qui obtinuit Beneficii canonici titulum, possit propria autoritate apprehendere possessionem, ut videre est apud Garciam *part. 4. cap. 2. ex num. 4.* qui pro utraque sententia laudatis pluribus, affirmantem tuetur. Negantem amplectitur cum D. Covar. & aliis Barbosa *collect. d. cap. Eum qui, num. 6.* ubi testatur quod solent literæ expediri exequutoriales, ut provifus per exequutorem in Beneficii possessionem inducatur. Contestatur Vivian. *in Praxi jurispatron. lib. 13. cap. 2. num. 14. vers. Sed praxi, & num. 5.* tradit formam possessionis capiendæ.

Ad Num. 7.

Pro enodatione præcedentis controversiæ sequentes casus D. Covar. distinxit. Primus, cum Prælati conferens beneficium, habensque facultatem immittendi in actualem possessionem, præstat investituram provifio per pileum, vel signum aliud, & tunc censetur concessa facultas propria autoritate ingrediendi possessionem, modo vacua sit. Rebuff. *sup. lib. 1. cap. 23. de miss. in possess. num. 6.* Barbosa *collect. cap. Autoritate, num. 3. de Inst. ubi alii.* Imò controversitur an per investituram possessio transferatur, ut ait Tiraquel. *tract. mors omn. solv. declar. 1. num. 5.* quod huic sententiæ ad stipulatur, cui subscribent necessarii omnes absolute tenentes, licere provifio possessionem propria capere autoritate, quos refert, ac sequi-

sequitur Garc. *d. cap. 2. num. 6.* Nihilominus in praxi receptum non habetur, teste Rebuffo *ubi proxime*, & adeo verum est, ut licet in exequutorialibus tribuatur facultas capiendi propria autoritate possessionem: stylus tamen Rotæ se habet in contrarium. Ludov. Gom. *reg. de triennali possess. q. 27. vers. Sic etiam & quinto.*

Verf. Secundus casus proponitur.

30 Qui legitimo titulo nixus possessionem vacuum propria autoritate occupat, non afficitur pœna capitis *Eum qui 18. de præbend. in 6.* nec privatur jure quod obtinet in Beneficio. Rebuff. *d. cap. 23. num. 3. cum seqq.* Garcia *de Benefic. part. 11. cap. 10. §. 3. num. 212.* Farin. *in Praxi, quest. 175. n. 67.* Pro qua resolutione stant laudati per Garciam *d. n. 6.* & adde tradita *sup. n. 26.*

Ibi: Autoritate Glossæ in l. ult.

De hac glossæ opinione *in l. ult. C. Unde vi*, videndus Farinac. *num. 48. & 49.* Menoch. *de recuper. remed. 13. à num. 28.* non quidem fansionis illius pœna coercetur, si illic se dominum docuerit rei, cujus vacuum possessionem autoritate propria apprehendit.

Verf. His præterea suffragatur.

31 Qui rem sibi legatam propria autoritate apprehendit, jus quod in illa habet, amittit, *l. Non est dubium §. C. de legat. quod restringitur cum hæres adhuc ipsius res possessionem nactus non fuerat.* Anton. Gom. *variar. lib. 1. cap. ult. n. 10.* Argel. *de legit. contrad. q. 10. n. 74.* Menoch. *de recuper. remed. §. num. 31.* Azeved. *in l. 3. num. 36. tit. 13. lib. 4. Recop. Farinac. d. q. 175. num. 339.* ubi plures, & apud Castill. *de usufruct. cap. 6. num. 19.* ipse tamen cum D. Covar. sentit, pœnam legis de juris rigore locum habere etiam ante aditam hereditatem, quibus accedit Azeved. *num. 34.* Sed in his tempus terere non oportet, cum hujus constitutionis & similibus severitas in desuetudinem abierit, ut præter Præsidem nostrum observat Castill. *num. 23.* Azeved. *in l. 1. num. 183. tit. 4. lib. 5. Recop.* tamen per istam recopilationis legem, correptam non esse quoad legatarium Imperialem legem *Non est dubium*, adnotant Azeved. *ibi*, Castill. *num. 24.* Padilla *in l. Eam quam, num. 115. C. de fideicom.* De præfatis constitutionibus, & de lege *Si quis in tantam, C. unde vi*, fuse differit Farinac. *d. q. 175. à princ.*

32 Quanvis legatarius non subjiciatur pœnæ dictæ legis *Non est dubium*, secundum præmissa, competit tamen hæredi interdictum *Quorum bonorum*, ut illi res ablata de hereditate restituatur, ut observant omnes proxime laudati: quod limitant aliqui ubi Falcidiæ locus non est. Peregrin. *de fideicommiss. art. 47. num. 6.* Argel. *sup. quest. 7. num. 74.* Hippol. *Rimin. in princip. Institut. de donat.*

Verf. Oportet tamen prius.

33 Violenter ingredi possessionem Beneficii dicitur, quoad pœnam capitis *Eum qui, de præbend. in 6.* qui renuente, ac contradicente possessore, eam apprehendit, tamen si spoliatus ad resistendum non processerit. Farinac. *dicta quest. 175. num. 64.*

Verf. Quod si quis lite.

Qui obtentâ sententiâ super Beneficio, litteras 34 impetrat exequutoriales adversus possidentem, non prohibetur earum virtute possessionem propria capere autoritate, nisi possessor renitatur, quem expellere per se victori non licebit, etiam si præfata facultas in exequutorialibus concedatur, ut fieri solet Guttier. *Canonicar. lib. 1. cap. 4. n. 28.* Farinac. *d. q. 175. num. 67.* & alii plures de praxi ista agentes apud Garciam *d. Benefic. part. 6. cap. 5.*

Verf. Illud prætermittendum.

Intrusus est ille, qui absque justo, & legitimo 35 titulo Beneficium Ecclesiasticum occupat, quod pluribus modis contingit, de quibus Rebuff. *in Praxi Beneficior. ad regul. de subrogand. colligant. gloss. 4. num. 4. cum seqq.* Garcia *part. 11. cap. 10. numer. 223.* Barbosa *collect. cap. Cum jam dudum, num. 2. de præbend. Vivian. Prax. jurispatronat. lib. 13. cap. 8. num. 109.* Tondut. *qq. Beneficial. part. 1. cap. 17. à num. 8. & part. 2. cap. 1. §. 9. n. 34.* Azor. *Instit. moral. part. 2. lib. 7. cap. ult. versic. Decimo queritur*, apud quos videas quibus pœnis afficiatur intrusus. Mascard. *de probat. concl. 937.*

Ibi: Constat præterea conclusio.

Cum quis, licet falsò, credit se jus in Beneficio 36 legitime obtinuisse, ab intrusionis excessu propter bonam fidem excusatur, tamen si violentè possessionem adeptus: sed si sciat se titulo carere, intrusus, & violentus possessor habebitur.

Ibi: Imò nec erit intrusus.

Queritur an intrusus censeatur qui retinet Beneficium 37 post patratum crimen dignum pœna privationis? De quo Glossa *in cap. Cum super, de caus. possess. & propriet.* Azor. *ubi proxime*, Rebuff. *d. gloss. 4. n. 13. & 14.* ubi distinguit inter delicta, quæ ipso jure privationis pœnam important, ac cætera, ubi sententiâ opus est.

Verf. Tertius casus ex præcedentibus.

Disquirunt, num qui jus in Beneficio obtinuit, 38 si propria autoritate possessionem vacantem ingrediatur, aliquam pœnam arbitrio judicis mereatur? Et nullam illi irrogandam esse, sentiunt plerique, qui tenent fas esse habenti canonicum titulum capere per se actualem possessionem, in qua nullus reperitur. Eos congestit Garc. *part. 4. cap. 2. num. 6.* sed quæstionis resolutionem inferius cum D. Covar. subjiciam.

Ibi: Ad Archidiaconi officium pertinere.

De jure munus est proprium Archidiaconi in 39 possessione constituere provifos ab Episcopo de Beneficiis; sed id de consuetudine non servatur, sed ipse, qui confert Prælati, mittit in possessionem. Consulas Flamin. *de resignat. Benefic. lib. 10. q. 6. num. 32.* Barbosa *collect. cap. Ad hæc, num. 6. de offic. Archidiacon. & de jur. Eccles. lib. 1. cap. 24.*

cap. 24. num. 32. Petr. Gregor. Syntagmat. lib. 15. cap. 20. num. 6. Rebuff. in Praxi Benefic. lib. 1. cap. 19. num. 25. Azor. sup. part. 2. lib. 3. cap. 14. vers. Deinde in cap. Valer. Reginald. Prax. fori pœnit. lib. 30. tract. 1. cap. 3. num. 49. Hodie qui valeant mittere in beneficii possessionem, tradit Rebuff. d. lib. 1. cap. 23. n. 11. cum seqq.

Ad Num. 8.

40 Qui canonica fretus institutione vacuam Beneficii possessionem amplectitur propria auctoritate (licet à jure suo non cadat, sicut prædicitur n. 30.) poterit aliqua levi pœnâ ad Superioris arbitrium coerceri. Actus tamen irritus non erit, imò legitime possessionis effectus operabitur. Hanc D. Covar. resolutionem quoad posteriorem partem probant Garc. part. 4. cap. 2. num. 6. in fin. Farin. d. q. 175. num. 67. Sed priorem rejiciunt sentientes cum communi, nullum excessum pœnâ dignum per hujusmodi possessionis ingressum admitti, quoties nemo in possessione reperitur. Verum quidquid de jure sit, in praxi nostri Præsidis sententiam arbitror sustinendam; etenim cum jam usu receptum habeatur, ut nullus absque Prælati mandato se ingerat possessioni adhuc vacuæ, ut refert. Vivian. prax. jurispatr. lib. 13. cap. 2. n. 5. & 14. vers. Sed praxis, ita ut prædo qui aliter adipiscitur, possit nuncupari, Rebuff. sup. num. 2. qui sprete auctoritate conferentis, propria seipsum in possessionem immittit, adversus consuetudinem operatur: quapropter non immerito audacia, ac styli transgressio aliquomodo puniri poterit. Quod si possessio vacua non sit, tamen possessor non contradicat, vitiosus censetur ingressus, & arbitrio judicis ingrediens est plectendus. Rebuff. n. 3. Garcia. cap. 11. cap. 10. n. 212.

Ad Num. 9.

41 Postquam Beneficium acceptatione quaesitum est, procurator ex mandato generali valet illius apprehendere possessionem, ut D. Covar. videtur. Verum quod speciale desideretur, observant Vivian. d. cap. 2. num. 3. Ricc. Prax. Archiepisc. Neap. decis. 189. num. 194. Barbosa collect. cap. Si tibi absentis, num. 14. de præbend. in 6. Flamin. de resignat. Beneficior. lib. 10. quest. 6. num. 13. nec sufficit generale cum libera. Barbosa claus. 35. num. 28. sed necesse non est singulare ad capiendam certi beneficii possessionem. Barbosa d. n. 14. Hæc posterior opinio roboratur ex eo, quod in beneficalibus indistinctè mandatum speciale requiratur. Tusch. lit. M. concl. 52. n. 39. Barbosa in d. cap. Si tibi, n. 13. Gratian. discept. cap. 66. n. 35.

Ad Num. 10.

42 Per investituram, quæ fieri solet per annuli, aut pilei impositionem, possessio Beneficii non acquiritur proviso. Barbosa collect. cap. Per tuas, in fin. de donat. & in cap. Auctoritate, num. 3. de instit. ubi alii, Rebuff. d. cap. 23. num. 6. Aliàs in profanis disputatur, an investitura transferat possessionem: de qua quaestione consulendi quos refert Tiraq. tract. mors omn. solv. declar. 1. num. 5. Ubi autem collatio non præcessit, Prælati habens potestatem investituræ Beneficium conferre censetur, ut D. Covar. docet, quod investito acquiritur; nam ex quo se investiri patitur, acceptandi voluntatem patefacit, cum hæc non minus factis, quam verbis declaretur, l. Pro hærede 20.

de acquir. heredit. l. Sicut 8. §. Non videtur, quib. mod. pign. vel hypoth. solv.

Ibi: Imò etsi is qui habet.

Simili modo per nudam possessionem Beneficii 43 proprietas quaeri potest, veluti si is cujus est conferre, in possessionem inducat actualem, nulla institutione præmissa; quia cum possessionis traditio supponat titulum, hunc censetur tacite præbere, qui tradidit illam; qui enim vult consequens, vult & antecedens quod necessariò præcedere debet. l. Illud 76. de acquir. heredit. cum aliis apud Barbof. axiom. 54. num. 1. ubi plures: ac concessio consequenti, antecedens necessariò intelligitur concessum, l. Ad legatum 62. de procurat. §. Idemque juris, Instit. qui, & ex quib. caus. manum. nonlic. Farinac. fragm. lit. E, num. 229. Everard. loc. à concessione consequentis ad concess. anteced. ex num. 1.

Verf. Sed si Prælati.

Beneficii possessio acquiritur per annuli tradi- 44 tionem, vel signum aliud in conspectu ipsius Beneficii, si eam exequatur qui potestatem habet mittendi in possessionem. Tusch. lit. P. concl. 407. num. 7. Mascard. de probat. concl. 1184. num. 2. Imò per inspectionem solam transferri hujusmodi possessionem, constabit ex adnotatis infra, num. 51. Per quos actus regulariter possessio Beneficii Ecclesiastici soleat conferri, refert Rebuff. in Praxi Beneficior. lib. 1. cap. 23. num. 26. cum seqq. Lambertin. de jurepatron. lib. 2. part. 3. q. 11. art. 7. & 8. Vivian. in Praxi jurispatr. lib. 13. cap. 2. num. 5.

Ad Num. 11.

Per actus quosdam fictos, ita dictos quia rei 45 apprehensio non intervenit, possessionem transferri, & acquiri posse, jure constitutum est, de quibus Tusch. ubi proxime, Molin. de just. & jur. disp. 13. à num. 3. Lessius eod. tract. lib. 2. cap. 3. num. 47. Anton. Gom. in l. 45. Tauri, num. 45. cum seqq. Cujac. ad lib. 1. definition. Papiniani in l. Clavibus, de contr. empt. Petr. Gregor. Syntagm. lib. 20. cap. 10. n. 9. Villalob. Erar. commun. opin. lit. P, à num. 139. quæ sanè possessio vera est, & suos producit effectus ac si naturaliter per apprehensionem fuisset quaesita. Barbosa cum pluribus collect. cap. Contingit, num. 2. de dolo & contum. & adnotavi sup. lib. 2. cap. 19. n. 6.

Inter cæteros actus fictos clavium traditio nu- 46 meratur, veluti si quis merces in taberna, aut vinum in horreo habens, ea alienaverit, clavibus tabernæ, vel horrei traditis, possessio rerum ibi depositarum in recipientem transferretur, l. 7. tit. 30. p. 3. ubi Gregor. Lop. Anton. Gom. n. 60. Cujac. sup. & iterum in ead. l. Clavibus, sub. tit. de contr. empt. Anton. Fab. in ration. ibidem, & omnes alii pronuper laudati. Sic non solùm possessio, sed etiam dominium acquiritur, l. Qua ratione 9. §. Idem si quis, de acquir. rer. domin. §. Interdum, Instit. de rer. divis. ubi Pichard. Cujac. in d. l. Clavibus, Mascard. de probat. conclus. 1184. num. 8. Molin. num. 6. clavium namque traditione apud Romanos translatio dominii, & acquisitio significabatur, unde ubi uxor primum ducebatur in domum viri, claves accipiebat, quia domina familiæ, & bonorum focia quoad usum constituebatur, eandemque claves restituebat cum per divor-

divortium separabatur. Cujac. ubi proxime, Osuald. lib. 13. cap. 21. Petr. Gregor. lib. 9. cap. 15. n. 13. & 14.

Verf. Cæterum Tiraquellus.

47 Est quaestio, an clavium traditio fieri debeat præsentem re, quæ alienatur, ut transferatur possessio? Et in specie dictæ legis Clavibus, communis sententia habet, rei præsentiam desiderari, quod aperte probat Papinianus ibi, Si claves apud horrea tradita sunt: & Regia constitutio in d. l. 7. in hæc verba, Estando y delante. Et ita observant quotquot nuper laudavi, quanquam cum Tiraquello dissentiant aliqui, ut videre licet apud Mascard. concl. 298. num. 7. Tusch. ubi sup. Greg. Lop. in d. l. 7. In qua controversia D. Covar. duplicem casum distinguit: aut enim venduntur, seu donantur res quæ in horreo reconduntur; & tunc traditio clavium fieri debet, ubi agentes horreum proximum ac præ oculis habeant: aut alienatur ipsum horreum, seu domus, cujus claves traduntur; & licet longè ab illis traditio fiat, transferatur possessio. Quam distinctionem amplectuntur Rebuff. ad leg. Gall. in præfat. tract. de mater. possessor. num. 64. vers. Item advertendum, est, Mascard. de probat. concl. 1184. num. 18. & 19. Assentiuntur Anton. Gom. sup. num. 60. vers. Item adde, in solut. ad sec. argum. Gregor. Lop. in d. l. 7. & in l. 66. gloss. 2. tit. 18. part. 3. Ratio discriminis redditur, nam claves sunt pars horrei, ac ejus instrumentum, per quarum apprehensionem ubique factam horreum ipsum apprehensum censetur: sed claves nullam connexionem cum mercibus in horreo depositis habent, nec pars illarum censeri possunt; ideo traditio exequenda prope horreum, ut per aspectum acquiratur possessio, & saltem continens pro contento oculis agentium percipiatur. Vide Mascard. n. 8. & 18.

Verf. Qua ratione dum nostrates.

48 Ecclesiastici Beneficii possessio etiam per solam inspectionem pinnaculi Ecclesiæ tradi potest. Gregor. Lop. in l. 7. tit. 30. part. 3. Cujac. ad lib. 1. definitionum Papin. in l. Clavibus, de contr. empt. Rebuff. in praxi benefic. lib. 1. cap. 23. num. 34. regulariter namque per actum fictum inspectionis rei acquiritur possessio, l. 1. §. Si jusserim, l. Quod meo 18. §. Si venditorem, de acquirend. possess. Molin. dicta disputat. 13. num. 3. Anton. Gomez. in lege 45. Tauri, num. 45. Cujac. in l. Clavibus, de contr. empt. Lessius, & alii, quos refert sup. n. 45.

Ad Num. 12.

49 Est alius actus fictus, quo acquiritur possessio, traditio scilicet instrumenti, seu tituli, l. 1. C. de donat. l. 8. tit. 30. part. 3. Molin. sup. num. 4. Anton. Gom. num. 57. Gregor. Lop. in d. l. 8. Mathienz. in l. 1. gloss. 6. num. 2. tit. 6. lib. 5. Recop. Azeved. ibidem, num. 36. Mascard. concl. 1185. num. 1. & reliqui recensiti sup. num. 45. Queritur hic, quod instrumentum tradere opus sit, an vetus, quod erat titulus vendentis, vel donantis; aut recens, quo Ipsa præsens venditio, sive donatio continetur? Quoad jus commune attinet, vera est, ac recepta sententia, quod traditio novæ scripturæ non prodest ad transferendam possessionem, ut videre licet apud omnes proximè laudatos. Non tamen dubio, quin si te præsentem

hoc instrumentum traderetur, acquireret possessionem donatarius, seu emptor per aspectum, traditioque instrumenti deserviret in signum possessionis translatae: secus si res non existeret præsens.

De jure nostro regio anceps versatur inter nostratos controversia; nam in l. 8. tit. 30. p. 3. apertissimis verbis decisum apparet quod per traditionem scripturæ de novo confectæ, qua præsens venditio, aut donatio continetur, possessio transeat in accipientem titulum. En constitutionis regie contextum: Dando algum omc à otro heredamiento, ò otra cosa qualquier, apoderandole de las cartas porque la el ovo, ò faciendo otra de nuevo, dando ge la gana la possession, maguer non le apoderare de la cosa dada corporalmente. Quam legem, ut ait noster Præses, alii ex nostratibus sic interpretari student, ut juris communis correctionem repellant, de quo Molin. Anton. Gom. Mathienz. & Azeved. ubi proxime. Verum ingenue profiteor verba legis violentiam pati ex interpretatione, quam doctissimi Interpretes excogitarunt: quare verius videtur, quod jure Partitarum inductum sit, ut traditione recentis tituli possessio apud nos acquiratur, prout sentit Greg. Lop. in d. l. 8. gloss. 2. Molin. sup. n. 4. Ant. Gom. d. n. 57. Cald. Pereyra de empt. & vend. cap. 21. n. 24. Mathienz. d. gloss. 6. n. 5. Villalob. Erar. commun. opin. lit. P, n. 150. Azeved. in d. l. 1. Recop. n. 36. ubi tenuit possessionem de jure Regio minimè transferri, nisi coram rebellionem instrumentum tradatur: quod dubium videtur, nam lex 1. tit. 6. lib. 5. Recop. ex qua id Azevedus deduxit, agit de irrevocabilitate meliorationis, non de possessione transferenda, ut D. Covar. animadvertit hic.

Oportet observare, quod ut transferatur possessio ex traditione instrumenti, opus non est, quod fiat re, quæ alienatur, præsentem. Cujac. ad lib. 1. definition. Papiniani, in l. Clavibus, ac fin. de contr. empt. Anton. Gom. in l. 45. Tauri, num. 58. Hermosilla in l. 3. gloss. 1. num. 41. tit. 4. part. 5. Mascard. sup. conclus. 1184. n. 24. ubi alii Vide prænotata n. 49. in fin.

Verf. Acquiritur item possessio.

52 Si propter bellum, pestem, aliudve impedimentum tutò accedere non liceat ad Ecclesiam Beneficii, nec ad locum, ex quo prospici possit, in remoto, ac extra conspectum possessionem tradi permittitur per signum aliquod, juxta prænotata num. 44. nam ubi accessus non est tutus, possessio jure confertur, etiam si res possidenda sic remota existat, ut oculis percipi non possit, sicuti probant jura à D. Covaruv. exhibita, atque observant Anton. Gom. sup. num. 54. Tiraquell. de jur. constitut. part. 3. limitat. 17. num. 10. Villalob. Erar. commun. opin. lit. P, num. 147. Molin. d. disp. 13. n. 2.

Ad Num. 13.

53 Capta possessione per ingressum in Ecclesiam, seu domum Presbyteri, omnium quæ ad Beneficium spectant, possessor constituitur immisus, ac si singula apprehendisset. Rebuff. in Praxi Benefic. lib. 1. cap. 23. num. 33. Gonzal. ad reg. 8. Benefic. gloss. 34. num. 109. Vivian. in Praxi jurispatr. lib. 13. cap. 2. num. 8. Tondpt. quaestionum Beneficiorum part. 1. cap. 111. num. 14. Idem evenit si per clavium Ecclesiæ traditionem capiatur possessio. Menoch. de retinend. remed. 3. num. 584. Mascard. de probat. concl. 1184. n. 17.

Ibi: